

Vandrøring

"Vands modtagelighed - dets evne til at optage, lagre og formidle information - afhænger af rytme, bevægelse og temperatur.

Det er derfor ikke kun den information, vandet modtager, som ændrer det, men også dets tilstand på tidspunktet for modtagelsen.

Vitalt vand med en sund struktur er modtageligt, mens vand med en dårlig struktur ikke er det."

Forberedelse og overvejelser inden vandrøringen

Der skal bruges en beholder til vandet, en pind at røre med, en stærk polær magnet, og lidt kispulver til at tilsætte til vandet. Det er ikke raketvidenskab at røre vand, så med denne enkle udstyrliste, er det ikke muligt at gå ned på udstyr, allerede inden man er startet.

Rørt vand er ikke en fiks ide, men en reel genvej til en alternativ drikkevandsforsyning af meget høj kvalitet. Fikse ideer har som regel ikke en særlig lang holdbarhed, vi har rørt vand de seneste 12 - 15 år, og vi forundres stadig over vandets kvaliteter og egenskaber. Og ikke mindst, lærer vi hele tiden nyt om vandets betydning for liv og helbred.

Man skal ikke sigte for lavt, når man overvejer den mængde, man vil røre. Efter et par dage med rørt vand er valget ikke svært, og tidsinvesteringen på 1 - 1½ - 2 time om ugen er ubetydelig i forhold til den gevinst det er at have rørt vand i husholdningen.

At røre vand vil tiltrække stor opmærksomhed hos familie, venner og naboer, så efter meget kort tid leverer alle de vandrørere vi har kendskab til vand ud af huset. Det kan derfor godt betale sig at røre vandet i en tønde på 60 l eller mere. Der skal nok være afsætning for det. Vi må forsyne andre med rørt vand, indtil vi får instrueret dem i at røre vand selv.

De fleste skal lige overvinde den blufærdighedsgrænse det er at "se sig selv" stå og røre vand i en tønde. Fra omgivelserne vil det afføde en del nysgerrighed og spørgsmål. Men at der i starten ikke er det fulde overblik over hvad det egentlig er der er i spil, når der røres vand, skal ikke afholde én fra at røre. Forklar med et smil hvad det er der har sat dig i gang med at røre vand, og føl dig ikke forpligtet til at kunne komme med en detaljeret vandfysisk forklaring, henvis til denne hjemmeside. Du kan jo så hen ad vejen, helt frit, tilegne dig den viden om vandfysiske processer og lovmæssigheder du synes er vigtige forståelsessammenhænge for dig. Der er rigtig megen almen tilgængelig viden, og også hyldemeter af lidt tungere forskningsmæssigt stof. Men tillid er et godt udgangspunkt, viden om komplekse vandfysiske processer er ikke en forudsætning for at kunne røre vand, vi kan jo også sagtens køre en bil, uden at vi nødvendigvis kender til alt det der foregår under kølerhjelm.

En gennemsnitsfamilie på 4 personer bruger skønsmæssigt 8 - 10 liter om dagen til drikkevand, the, kaffe og madlavning. Det giver et gennemsnitligt ugentligt forbrug på 60 - 70 l. Derfor anbefaler vi at vandet som minimum røres i en 60 - 70 l tønde. Mindre familier eller singler kan bruge en 30 liters tønde, eller evt. en 20 liters guldfiskebowle. Både tønde og guldfiskebowle er kuplede. Gode former til at sikre en harmonisk vandspiral.

Rørepinden kan fremstilles af en standardliste i fyrretræ på 180 x 4,3 x 1,5 cm. De 50 - 60 cm formes som et åreblad og resten af listen er skaftet på åren, som kan formes ergonomisk efter ønske og behov. Rørepinden til guldfiskebowlen kan fremstilles af en fyrretræliste med målene 100 x 3,3 x 0,9 cm. Den skal bare have afrundet kanter og hjørner.

At røre vandet i et stærkt polært magnetfelt, er afgørende for fastholdelse af den struktur vi rører op i vandet. Vi har afprøvet mange typer af magneter, men den suverænt bedste og stærkeste magnet er en neodymium magnet som danner et stærkt magnetfelt. Magneterne har en formel som kan skrives: Nd₂Fe₁₄B dvs. 2 dele Neodymium til 14 dele Jern og 1 del Bor, og er den kraftigste type magnet der kan fremstilles. Magnetens styrke er 1,2 - 1,3 Tesla, (1 Tesla = 10.000 Gaus).

Magneterne er sintrede sammen, dvs. et passende pulver af stoffer er blandet, og opvarmet til en høj temperatur, som regel under højt tryk. Det betyder, at materialet har en keramisk karakter. Man kan derfor ikke bore eller skære normalt i sådanne magneter, de splintres hvis man forsøger, ligeledes hvis de tabes. Også selv små stød og slag skal undgås. Der går meget let en flis af magneten.

Magneten placeres under rørebeholderen. Magneten må ikke komme i direkte forbindelse med vandet. Udendørs kan man grave et lille hul til magneten under rørebeholderen, indendørs kan rørebeholderen klodses op, så der er plads til magneten under rørebeholderen. Udendørs skal den nedgravede magnet emballeres omhyggeligt i plastposer - magneten er til trods for sin kraftige styrke meget skrøbelig og er ikke fugt eller vejrbestandig.

Det er ikke urealistisk at antyde at magneterne ikke er helt ufarlige. Hvis man bestiller mere end en af de store magneter, skal man virkelig passe på under udpakningen. Magneterne er så stærke at de næsten er umulige at skille ad hvis de sætter sig sammen. Man kan også få fingrene alvorligt i klemme mellem to store magneter, så vær forsigtig. Magneterne er ikke legetøj for børn.

Magnetfelterne er så stærke at de kan forvolde skade på computere, mobiltelefoner og pacemakere etc., så hold magneterne langt væk fra de følsomme elektroniske apparater.

Ved at røre vandet i et stærkt magnetfelt, fastholder vi løbende den struktur der dannes under røringen. Det stærke magnetfelt vi bevidst påvirker vandet med, bevirker at de elektriske og magnetiske felter der dannes omkring elektriske installationer, elektriske og elektroniske apparater i vores omgivelser, det vi kender som baggrundsstråling, får en minimal indflydelse på strukturdannelsen i vandet under røringen. Når røringen er afsluttet, forbliver magneten under rørebeholderen for også at fastholde den hexagonale struktur under opbevaringen.

Vi ved at vandspiralen under røringen aktiverer vandets formkraft og dermed trækker energi ind mod spiralens midterakse og oplader vandet. Som vandrørere er vi selv energikilder og leverer energi til vandet. Fysisk leverer vi energi når vi trækker og skubber spiralen rundt, men også vores mentale energi, vores bevidsthed, er en energiressource. Vores aktuelle mentale udtryk, er energitilstande som i lighed med lyset kan måles i bølgelængder og er ikke afgrænset af vores fysiske krop.

Så som vandnørder tilstræber vi, at tilbyde vandet en rolig og afbalanceret mental energi. Et ureflekteret og ufokuseret mentalt udtryk er en meget kaotisk energi med meget korte bølgelængder at præsentere vandet for, og vandet skal bruge energi på at få det kaos i balance

eller fase. Det er et unødvendigt energiforbrug, når man kan tilbyde vandet en roligere balanceret mental energi i form af længere bølgelængder, ved at fokusere sit sind i meditation under røringen.

Vandrøringen

Vi begynder roligt og forsigtigt røringen, og øvelsen går så ud på at finde punktet mellem at trække og skubbe vandet rundt. Langsomt kan vi så øge hastigheden, indtil vi finder den rytme som passer til vores temperament og som giver en harmonisk vandspiral. Det er overraskende, hvor lidt fysisk energi vi i realiteten skal bruge, for at vedligeholde en harmonisk spiralbevægelse. Det er som om, at vandet befinder sig godt i spiralen, og selv arbejder med i fastholdelse af spiralformen.

Som med alle andre nye fysiske udfoldelser vi begiver os ud i, opdager vi, at vi har røremuskler som vi ikke vidste, vi havde. Vi har sat røretiden til 1 - 1½ - 2 timer, ud fra, at vi indenfor det tidsinterval har erfaring for, at vandet struktureres i den hexagonale molekylestruktur. Der er intet i vejen for at røre i længere tid, det styrker kun strukturen. 1 - 1½ - 2 timer, kan for den uøvede vandrører være lidt af en prøvelse. Processen med strukturering af vandet kan godt tåle pauser, den er ikke betinget af, at røringen skal være konstant. Så hold små pauser, gå lidt rundt og ryst armene, tør sveden af panden og smag på vandet undervejs, men vær koncentreret i et uanstrengt fokus når der røres. Det er den faktiske røretid der er sat til 1 - 1½ - 2 time, så jo flere pauser, så meget længere samlet røretid.

Vi får ofte spørgsmål om, hvorvidt spiralen skal være venstredrejet eller højredrejet. Vi vender spiralen under røringen, da der i naturen findes begge retninger.

Efterhånden som man bliver mere erfaren som vandrører, er der nogle indikatorer som man undervejs i processen kan mærke og direkte aflæse på vandet, vandets viskositet og overfladespænding.

Viskositet er måling af væskers indre modstand mod at flyde - en væskes tykkelse eller stivhed. Der går ikke lang tid, inden vi kan se de første tegn på, at vi er på rette vej i røreprocessen. Efterhånden som den hexagonale molekylestruktur tiltager, bliver vandet mere krystallinsk. Vi kan se det i vandoverfladens struktur. Den ændrer karakter, og minder i sin struktur mere og mere om grødis, og bliver tydeligt mere kompakt og tungere at røre. Vandet stivhed viser sig i overfladen som en tydelig lagdeling, og folder sig under røringen ind mod spiralens centrum.

Det er ikke kun en proces, hvor man skal forlade sig på god tro og andres erfaringer. Hurtigere end man forventer det, gør man sig sine egne iagttagelser og erfaringer og får derved ejerskab til røreprocessen. Med rutinen vil man hen imod slutningen af røringen sagtens kunne skelne mellem trætheden i armene, og at vandet rent faktisk er blevet lidt tungere at trække rundt. Det er meget tilfredsstillende og meget motiverende.

Vandets overfladespænding er en anden indikator, hvorved vi kan aflæse, at vores anstrengelser bærer frugt. Overfladespænding defineres som målingen af de sammenhængskræfter som et tydelige på overfladen af en væske. Det er derfor vand "hvælver op" på rolige overflader. Vandrøring øger styrken og antallet af hydrogenbindinger i vandet og vil derfor forstærke overfladespændingen. Det er præcis hvad der er vores hensigt med vandrøring, og holder vi små pauser under røringen, vil vi kunne iagttage at overfladespændingen gradvist tiltager.

Kisel og krystalstrukturer

Inden røringen påbegyndes tilsætter vi lidt kisel (Silicium, SiO₂) til vandet. Kisel fås i de fleste matas- eller helsekostbutikker under produktnavnet Spisekisel. Til en tønde med omkring 60 l tilsætter vi en "strøget" halv theske-fuld. Kisels samspil med vandmolekylerne øger vandets energipotential. Vandet kan blive en smule uklart, men de krystalpartikler som ikke opløses i vandet bundfælder relativt hurtigt, og vandet fremtræder igen krystalklart.

Det viser sig, at cellerne i vores organisme er indbyrdes forbundet af kiselkrystaller, og at såvel akupunkturpunkter som meridianbaner, er bundet sammen af kiselkrystaller i en lymfeagtig væske. Grunden til at meridianbaner og akupunkturpunkter har været så svære at registrere er, at de ikke har et fast fysisk udtryk, så når man leder finder man intet. Det er fordi man leder efter et stof. Stoffet er bare en flydende farveløs væske. Der er ingen cellevægge som i blodårer. Der er ingenting.

Hvis man i stedet leder med elektriske instrumenter, er resultatet noget helt andet. Så er meridianbanerne pludselig avancerede lyslederkabler, der styrer elektriske signaler fra hele kroppen. Her har kisel-molekylerne en meget central rolle – molekylestrukturen er fastere bundet end vands, spændingskapaciteten er tilsvarende stærkere.

Kiselkrystaller kaldes halvledere. Det betyder, at hvis de leder en elektrisk impuls, er de superledere, der leder impulsen helt uden energitab. De arbejder sammen med hexagonale vandmolekyler i meridianbanerne og styrer kroppens elektriske system.

Samtidig har de en egenskab der kaldes piezoelektricitet. Det betyder at et opladet kisel-molekyle, ved fysisk påvirkning som tryk eller resonans, kan ændre udseende så det ikke længere er i stand til, at rumme den opladede bølglængde, og derfor må slippe den ud af molekylet som foton eller neutron. I den proces oplades og lagres energien i kisel-molekylet som bølgeenergi og frigøres som partikler, som biologiske byggesten.

Denne egenskab er kroppen i stand til at udnytte bevidst. Ved en fejl i et organ kan man aktivere den tilhørende meridian med tryk eller resonanslyd. Så vil de aktiverede kisel-molekyler udsende en foton sky gennem meridianen og fremskynde helingen.

Udover at tilsætte lidt kisel til vandet i vandrøringen, er det også en god ide i perioder, en gang om dagen at tage kisel som kosttilskud. En teskefuld røres op i et glas vand, det er lidt "kornet" at drikke, men ellers smagløst.

Efter vandrøringen - opbevaring af det rørte vand

Efter endt røring er det en særlig fornøjelse at drikke et glas friskrørt vand. Vandrøring aktiverer også vandets selvrensende egenskaber, så vandet vil ud over nu at være struktureret, have et højt energipotential, en meget blød og frisk smag, også være renere end det vand vi startede med. Vi anbefaler at vandet efter røringen opbevares i tønden med magneten under for at fastholde molekylestrukturen. Opbevar vandet tildækket med låg et skyggefuldt sted, hvis du har mulighed for at opbevare vandet udenfor. Bor du i en lejlighed i et etagebyggeri gør det ingen forskel, vandet kan røres ligeså godt inde som ude, og opbevares så i det køligste hjørne af lejligheden.

Mange tror at man kun kan røre sit vand hvis man kan stå i en have med det. Det er en lodret misforståelse. Postevandet i bymæssig bebyggelse er tilmed kvalitetsmæssigt ringere, end hvis man bor frit med lille afstand til vandboringen. Så hvor vandets kvalitet er ringest, er vandrøring mest påtrængende, uanset boligtype.

Hvis man efter røringen ønsker at opbevare vandet i andre materialer end røretønden, kan man selvfølgelig omhælde vandet til evt. glas eller keramiske beholdere. Vi bruger selv keramiske

æggeformede beholdere, som vi nedgraver til langtidsopbevaring af drikkevand. Nu rører vi både vand i en byhave og i en lejlighed, og i haven har vi nedgravede keramikkrugger på 60 - 100 l. I lejligheden opbevares vandet i røretønden efter røring. Desuden har vi indrettet lejligheden således at der er plads til en rørestation, og lejligheden er på den måde en demonstrationsmodel på hvordan man kan indrette sig med vandføring i en lejlighed i en etageejendom.

De fleste har naturligvis en tiltrækning til at tappe vandet på dunke (evt. 5 liters dunke) og placere dem i køleskab. Vi har eksperimenteret med mange løsninger på det problem, for vi kan også godt lide køligt vand. Et køleskab er et elektrisk felt som påvirker vandets struktur, hvis ikke vandet er beskyttet af et magnetfelt.

Vi er foreløbig landet på følgende løsning: "Man tager 2 femliters dunke og skærer de nederste 10 - 15 cm af den ene dunk. Derefter kan man indsætte den anden dunk i den afskårne bund, sådan at dunken får en dobbelt bund. Imellem de to lag kan man så placere en lille neodymium magnet med en diameter på 20 mm og 3 mm høj. Emballer omhyggeligt den lille magnet i en lille plastpose evt. med "lynlåslukning", neodymiummagneter er jordmagneter og eroderer (oxiderer / rust) meget let i forbindelse med vand. Magnetens stærke magnetfelt beskytter vandets struktur mod påvirkninger fra køleskabets elektriske felt (baggrundsstråling). Derefter kan man med sindsro anbringe 5 liter rørt vand i sit køleskab".

[til toppen](#)